

ret vel forstaae, at den høitærede Finantsminister vil gaae ind paa Loven, saaledes som den foreligger, thi det Hovedpunkt, der var givet i Loven, da den blev forelagt, nemlig den Sikkerhed, der var givet for, at Indtægten af Algerbrug udfandtes, og som den høitærede Finantsminister gjentagende har erklæret var for Regjeringen et Hovedpunkt i Loven, er jo som bekjendt gaaet ud, jeg har ikke kunnet see, at dette Hovedpunkt er paa nogen Maade erstattet ved nogenstømslignende. Jeg kan hverken i denne eller i nogen anden Henseende see, at der er nogen virkelig alvorlig Villie til at tvinge Skatteyderne til at komme frem med deres Indtægt, og da jeg maa ansee det for at være Hovedsagen, Hovedbetingelsen for, at en Procentssat skal kunne forsvares, saa kan jeg ikke give Loven i den Stikkelse, den nu har, min Stemme. Jeg har imidlertid det Haab, at denne Lov, som jo dog er af en sag stor og indgribende Betydning, fordi den jo danner det Grundlag, hvorpaa alle senere Indkomstskattelove skulle hvile, og fordi det, naar den er udkommen, vil være en let Sag efterhaanden at forhøje den Skatteprocent, som nu paatænkes fastsat, lidt efter lidt med Mere og Mere, maa blive underkastet en alvorlig Prøvelse. Det kan da antages, at de store, finansielle Reformer, som jo saa tidt ere foreslaaede, Affkaffelsen af Told, af Stempelafgifter og af Departmentalportler, kort sagt, af alle den Slags Indtægter, som Staten har, og af hvilke Afgifter nogle ere i Strid med en Interesse, andre med en anden, ville trænge paa i større og større Grad, naar man efterhaanden kan faae disse Afgifter converterede til den velsignede Indkomstskat blot ved at lægge en lille $\frac{1}{4}$ og saa atter en $\frac{1}{2}$ pCt. og saa een eller flere Procent til; det er saa overmaade nemt. Jeg kan derfor ikke Andet end tillægge Betydningen af denne Lov en overordentlig stor Betydning, thi det er min Overbeviisning, at, naar vi nu faae en Indkomstskat, vil det være uoverseeligt, naar det Tidspunkt kommer, at vi nogenstøms slippe den, og det forekommer mig derfor dog ønskeligt, at man nøiere gennemgik de enkelte Bestemmelser i Loven for at see, om der ikke kunde rettes Noget ved dem, og da navnlig i den Retning, som med Rette

ligger den høitærede Finantsminister saa stærkt paa Sinde, at der maatte anvendes Midler til at frembringe Indtægten, saaledes at Statskassen kunde være sikker paa at faae det Beløb, hvorpaa den gjør Regning, og dernæst, at man tillige kunde faae denne Skat indført paa en noget billigere Maade, end her er foreslaaet; thi det er dog en af Hovedgrundsetningerne for Skat, at Skatten paalægges for Statskassens Skyld og i det Diemed, at det Beløb, som Skatteyderne svare, skal være til Fordeel for Statskassen eller komme denne tilgode, saa at ikke en saa stor Brokdeel som 75,000 Rd. skal gaae ud af Skatteydernes Lomme uden Nytte for Statskassen, jeg havde nær sagt til ingen Verdens Nytte.

W. Petersen: Den Sag, som idag er til første Behandling her, er af den Slags, som berører Borgerne i Staten særdeles nær. Den berører saadanne Interesser hos dem, som ere meget kildne, og der vækkes derfor naturligen et betydeligt Røre hos dem ved et Lovforslag som det foreliggende. Dette Lovforslag forlader jo det Grundlag for Udredelsen af en Indkomstskat, hvorpaa de Love have været byggede, som i den senere Tid hos os ere gaaede ud paa at skaffe Staten en Indtægt ved Hjælp af Indkomstskatten, idet det nemlig opgiver Contingentsystemet, og gaaer over til det rene Procentssystem. Nu indrømmer jeg ganske vist, at theoretisk taget er Procentssystemet umægtelig det eneste rigtige og det eneste rette System. Men, naar det praktisk skal gennemføres, saa tror jeg, at det i Virkeligheden, mine Herrer, vil vise sig at have langt flere og langt større Mangler end det System, som hidtil har været anvendt hos os, nemlig Contingentsystemet. Vi have nu ifølge to extraordinære Skattelove faaet Bane til at benytte Contingentsystemet. Det er ganske vist, at der har viist sig Mangler ved samme, men, efterhaanden som man har faaet Dvælle i at benytte dette System, ere ogsaa flere og flere af de Mangler, som fra Begyndelsen af klæbede derved, blevne afhjulpne. Spørger man om, hvilken Mangel der har været den meest fremtrædende ved samme, saa ville Alle være tilbøielige til at indrømme,